

mõedetakse, mis järel arvata võib, miesuguse paiga peal laew suure mere peal on. Menda mõdetakse igal pääwal umbes lõune ael seda paika, kus laew seisab, arvatakse selle paiga wasta, kust laew heile sel ael wälja läks ja nähakse sellest, kui kiirest laew jookseb.

Bruus — see on minu esimese bootsmanni nimi — läks nagu ilka oma kajuti ja hakkas arwama. Temal oli üks iseäraline wiis selle töö juures, mis teda aga ilka lorda saatis. Menda arwas tema ka nüüd wälja, et meie heilisest sellest aeast saadil 96 kilomeitrit edasi jõudnud olime.

„Kus sõlme tundis, kapten, eks see ole sõit, millega rahul olla võime?“ küsis tema, ei saanud aga wastust. Bruus tõstis filmad üles, selle puldi poole, kus mind istuma arwas, nägi seal kedagi istuma, küsis uueste, ei saanud aga jälle wastust. Natuke kohkudes tõusis tema üles, astus ligemale ja pörkas järsku tagasi, kui temal muidu ka karu rammu ja julgust oli. Istuja oli ennast tema poole pööranud ja Bruus arwas pool pimedas kajutis üht põlewate filmadega kahwatanud ja äralõppenud nagu nägema, mis temal täitsa tundmata oli. — Tema taganes kartsani ja oli ühe fargamisega laewa lael.

„Kapten“, hüüdis tema wärisewa healega, „seal all istub üks mees, üks inimene, lesse

nägu mina weel siin laewa peal näinud ei ole.“ —

„See on wist teine bootsmann wõi moonameister.“

„Ei ole, kapten, see on — üks tundmata mees — üks mõeras — les — Teie puldi taga istub — ja temal on filmad! — oh, filmad!“

„Üks mõeras? Mis mõte? Terwe tuu aega oleme juba merel. Kas olete hull?“

„Võib olla, kapten — aga siiski nägin mina teda! — mina nägin teda, nagu nüüd Teid näen!“

„Ja siis“, ütlesin mina, kui Teie arwate, et laewas üks mõeras, üks maksuta reisija on, siis oli Teie kohus tema kraest finni wõtta ja teda minu juure tuua. Kus tema siis on? Laske teda kohe minu juure tulla.“

Selle järsku käsu üle kohkus Bruus weel rohkem.

„Kapten, mina ei ole iialgi wiirastusi ega tontisi uelunud, aga kui mina Teile ütelda tohin mis mõtlen, siis ei tahaks mina teist lorda üksi selle näu ette astuda.“

„Bruus, Teie teete ennast naljakaks. Looge see inimene kohe seia, kas kuulete, kohe!“

Esimene bootsmann kahwatas ja palus hädalike healega:

„Kapten, kui soowite, siis lähme mõlemad alla.“